

Reisverslag Bas Doorduin naar de Filipijnen Maart 2023 deel 3

De volgende dag kennis gemaakt met de aannemer maar die verstaat zogenaamd geen Engels maar dat hebben we vaker meegemaakt dus dat zal er hier ook wel weer uitkomen op een gegeven moment. We zaten in ons eigen gebouw met de man van Erla en Lea en Bebot onze beheerder hier.

Nou dat was allemaal heel verwarrend maar op een gegeven moment kwam de grootte van het gebouw aan de orde en toen zei er iemand iets over dat daar wettelijke normen voor waren.

Toen ik vroeg wie de huidige maatvoering had ingesteld werd het stil, en ik begon te vrezen met grote vreze en probeerde zo kalm te blijven maar dat was even heel moeilijk. Ik had iets in mijn hoofd maar (dat mag basje niet zeggen van zijn moeder) mijn brein maakte overuren. En ik zei gaan jullie maar naar huis ,maar Lea jij gaat hier vandaan naar het gemeentekantoor naar de gemeente architect voor de maten en of hij een plan heeft liggen waar we wat mee kunnen. Zij weg en dat was een goede gok want anderhalf uur later stuurde ze me een bericht dat de gemeente architect een bouwtekening zou maken met de wettelijke voorschriften.

Dat moeten we even afwachten want dat vergt even tijd. Niet nadenken want dan wordt ik weer nijdig, gewoon allemaal even rustig ademen. De volgende dag kwam Lea terug met een pak papier en daar zaten de nodige bouwtekeningen in en een keurige begroting. Mevrouw legde de tekeningen op tafel en stopte de begroting in haar tas. Die dacht handig te wezen. Nadat ik op mijn gemak de tekeningen had bekeken viel me op dat de overspanning van 7 meter geen bezwaar was om dan van hout te maken en de hele maatvoering met houtsoort stond er in vermeld. Ik zei toen tegen haar: dat kan niet doorgaan want dat is veel te duur. Op dat moment kwam Erla binnen en overzag de situatie en begon een heel verhaal af te steken in hun eigen taal. Ze heeft me niet vertaald wat ze heeft gezegd. Maar nu komen er twee dingen aan het licht die laat zien hoe groot de verwarring hier is. Ik wist niet beter of de aannemer die aan mij voorgesteld was ook de aannemer was van het provisorische

gebouw, en dat Lea wel de persoon was die verantwoordelijk was voor het geheel hier maar dat de werkelijk verantwoordelijke de directrice was van de grote middelbare school. Ik had al twee keer gevraagd of die eens bij de gesprekken aanwezig kon zijn maar dat kon niet zogenaamd geen tijd. En wat de aannemer aangaat diegene waar ik mee kennis gemaakt had kwam voor het eerst. Na lang gezeur zei Erla tegen me dat er op dit moment geen aannemer was en zij zorgt morgen er voor dat we maandag een betrouwbare aannemer hebben.

Nu alle discussies maar sluiten maar de realiteit wordt anders. Ik moet het nu zo indelen dat dat Lea de opdrachtgever wordt maar ik de touw touwtjes in handen moet hebben.

Dat wordt simpel, de wettelijke voorschriften gaan niet verder dan dak boven het hoofd 3 meter hoog en per leslokaal 2 deuren.

Er staat nergens iets beschreven over de zijwanden en tussenschotten. En volgens iedereen hier mag je een schoollokaal maken zonder buitenwanden en in plaats van vier leslokalen mogen het er ook twee zijn. Dit zei Lea dat de directrice haar dat gezegd heeft en volgens Erla kan dat. Wordt hier vaker gedaan.

Dus maandag hierop verder borduren. Het zullen wel rare streken worden maar dat geeft niet.

En op maandagmorgen stond Erla op tijd bij me en gingen we eerst naar de nationale bank om te regelen als mijn nieuwe bankpas kwam dat zij die in ontvangst mag nemen. Dat was wonder boven wonder binnen 5 minuten gebeurd en toen ik vroeg of ik toch geld op kon nemen kreeg ik gelijk een formulier en na invulling zei ze, "ga maar naar de kas" en ook daar werd ik in sneltreinvaart geholpen. Ik was verbaasd maar ook Erla had dit nog nooit meegemaakt.

Wij weg, en Erla vertelde dat de aannemers die zij benaderd had in het weekend geen tijd hadden. Wat nu? Laten we eens naar Sir William rijden en vragen of hij weet waar we de aannemer kunnen vinden die in het verleden voor ons gewerkt heeft. Duurt altijd even bij Sir William voordat hij weet dat we willen en toen zei die ja..... die

woont hier aan de weg Wij daar na toe en uitgelegd wat we wilden en Sir William stelde voor om samen te gaan kijken.

Wij naar Sambulawan en natuurlijk niet eerst eten maar op het heetst van de dag wandelen naar de plaats waar het allemaal moest gebeuren. Voor mij heel prettig dat Bebot ons achterna kwam op zijn motorfiets we moesten ook nog een helling op van 50 meter beklimmen en kon ik bij hem achterop maar boven. Daar keek Maly onze aannemer eens rond ging de tekeningen bekijken van de gemeentearchitect en begon een materiaallijst te schrijven en een loonkosten lijst en gaf me die en zei nu mag je zelf gaan kijken waar je de materialen kan kopen.

Maly weer thuisgebracht en na enig overleg besloten om naar Palompon te rijden want dat was goedkoper als Villaba en vaak ook als Ormoc. Haasten haasten haasten, want hat was al tegen sluitingstijd maar met de stuks en unit prijzen gingen wij op Ormoc aan via een andere weg want de normale was op dit moment te druk vooral wegens de wegwerkzaamheden die daar waren.

De volgende dag kreeg ik ook bezoek van Adeth en Bebot onze beheerders in Sambulawan en zijn we tot een akkoord gekomen over de verkoop van land gebouw en heuvel. Die twee gingen dolgelukkig naar huis.

Afgesproken met Lea dat we ook haar aannemer wilden vragen maar dat moet naar de volgende dag geschoven worden want Lea was onbereikbaar na schooltijd omdat in haar woonstekje geen signaal mogelijk was. Dus weer een situatie die twee dagen ging duren.

Intussen ben ik met de gegevens die de aannemers aangegeven hadden wat betreft alle loonkosten en verder een lijst gemaakt van alle materialen en van hun het kwantum opgegeven kreeg. Toen Lea gevraagd om met alle papieren te komen om naar onze advocaat/Notaris te gaan.

Die was niet aanwezig maar zou hedenmorgen om 10 uur een plek vrij hebben voor ons.

Die 10u werd 12u maar toen zijn we met hem het volgende overeen gekomen: Wij moeten ons niet met een overheidsgebouw bemoeien

wat nieuwbouw betreft en de beste manier is dat wij een donatie doen aan de school met een aantal voorwaarden.

Na wat heen en weer gepraat heb ik het volgende afgesproken: Wij geven een donatie aan de school zonder verantwoordelijkheid. Wel krijgen we iedere week een lijst met aankopen via de mail. Het schoolgebouw moet volgens de huidige regels die daar gelden en volgens de tekeningen die gemaakt zijn door de gemeentearchitect, gebouwd worden. Dit gedeelte van de bouw omvat 6 pilaren en het gehele dak. Daarna gaan we verder kijken... Zodra de notaris de MOA klaar heeft krijgen we een telefoontje van hem. Dat zal waarschijnlijk morgen nog zijn.

En nu sluit ik dit gedeelte af De rest komt in het laatste gedeelte.

Tot dan

Bas Doorduyn

(note van de webmaster/BD jr: heb het verslag taalkundig enigszins gefatsoeneerd om de lijn van het verhaal beter te kunnen volgen).